

[Margrete Auken]

forbindelse kan jeg bare nævne en lille ting, der sker lige i øjeblikket. Oppe omkring den gamle fabriksgrund ved Cheminova, altså den del af grunden, der vender ud mod Nisum Bredning, foregår der-i dette øjeblik en forrygende forurening. Det hører med til situationen, at ingen foretager sig noget – jo, befolkningen, borgerne, henvender sig til dem, de skal henvende sig til, men der sker ingenting, skønt det altså er værre i dette øjeblik, end det har været nogen sinde.

Det kunne vi måske have undgået, hvis der tidligere havde foreligget en oplysningspligt, sådan at man, allerede dengang, da det fandt sted, havde fået oplysning om, at der nu blev deponeret ganske betragtelige mængder og i strid med alle regler og tilladelser. Vi får det at vide meget sent; man dækker og dækker og dækker over det.

Men det er jo ikke pebernødder, dette her handler om. Det handler om ting, som er utrolig farlige for samfundet. Flere af de andre ordførere har talt om det, som om det egentlig var i småtingsafdelingen svarende til, at man skulle angive for skattesnyderi. Jeg betragter ikke skattesnyderi som noget, der hører til i småtingsafdelingen, men katastroferne derved er hele vejen igennem til at rette op igen, hvorimod disse katastrofer ikke er til at rette op.

Derfor er vi nødt til at gøre et eller andet drastisk, når der sker så voldsomme ting, og jeg synes, at VS' forslag er et af de midler, man kunne bruge. Man kan selvfølgelig regulere det lidt, så det ikke helt får det brede præg, det har i VS' forslag, men det er immervæk også kun et beslutningsforslag, som selvfølgelig kan blive arbejdet mere præcist frem i et lovforslag.

Hvad angår erstatningspligten, har vi hele tiden hørt, at det har været en sand jammer fra myndighedernes side, at man ikke anede, hvem der skulle betale for at få det væk, og hvad man skal gøre af det, er jo et andet problem. Ressourcerne, der jo i hvert fald er begrænsede – det bliver vi jo hele tiden mødt med herinde – ligger hos det offentlige. Vi ved godt, at hvis det lykkes os hen ad vejen med den eksisterende lovgivning at få tingen fjernet, bliver det på grund af alle mulige svinkeærinder og ting og sager det offentlige, der kommer til at betale meget af det.

Vi har heller ikke hørt ordentlige, klare tilkendegivelser fra regeringen om, at man

var villig til at gøre noget barskt, for at folk skulle være klar over, at de skulle betale ikke bare for de skader, de forvolder i øjeblikket, men også for dem, de har forvoldt tidligere. Det er jo immervæk dem, der har lagt det dér, der har vidst, hvad det var, de lagde, og vi må gå ud fra, at den højeste ekspertise i landet har siddet på disse industrier, ikke mindst de kemiske. Det gælder også, selv om man har haft en tilladelse til at deponere; hvis det viser sig, at det, man deponerer, er betydelig mere skadeligt, end man fortalte, ja, så falder ansvaret igen tilbage på de eksperter, der tog ansvaret for at give oplysningerne og orientere myndighederne.

Derfor mener jeg også, at den side af forslaget er meget hensigtsmæssig, og jeg mener altså også i modsætning til ministeren, at den er anvendelig. Jeg synes, det er en af de veje, vi kan gå, hvis vi skal have gjort noget ved dette her, så vi ikke bliver ved med at have de utrolig mange siddende både i det offentlige og rundt omkring på virksomhederne, der har den alarmerende viden, men altså ikke har det fornødne mod til at komme frem med den, fordi de mener, det ikke kan være deres opgave at være modige på andres vegne. Vi må give dem en retsbeskyttelse, så det bliver en selvfølge, at oplysningerne kommer frem.

Bolvig (RV):

Jeg forstår ikke, at hr. Maisted kan fremhæve, at VS' forslag skulle være udtryk for en særlig socialistisk politik. Jeg mener, at et forslag af denne art er et forslag, som alle partier og alle kredse i befolkningen, som kerer sig om det danske miljø og den danske natur, naturligvis tager meget alvorligt.

Jeg mener, at det forslag, vi drøfter her, i virkeligheden er en opbakning bag miljøministeren, idet det kan være en styrke for miljøministeren i hans arbejde for at skabe et bedre og renere miljø. Vi må vel nok alle erkende, at vi har lukket øjnene alt for længe og alt for meget med hensyn til det antal ukendte giftdepoter af vekslende farlighed, som findes her i vort samfund.

Derfor hilser vi vel alle sammen med glæde, at miljøstyrelsen er i gang med det omtalte kortlægningsarbejde, og vedtager vi et forslag af denne art, er der ikke tvivl om, at dette kortlægningsarbejde vil blive lettet, og